

751**OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ**

z dnia 26 kwietnia 1999 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie roślin uprawnych.

1. Na podstawie art. 149 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. Nr 90, poz. 446), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

1) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770),

2) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

1) art. 56—58 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. Nr 90, poz. 446), które stanowią:

„Art. 56. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
«4. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i warunki stosowania środków ochrony roślin w leśnym użytkowaniu gruntów.»;

2) w art. 58 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
«2) szczegółowe obowiązki jednostek organizacyjnych i osób fizycznych wynikające z art. 53—55 i art. 57, w tym dotyczące sposobu postępowania z odpadami powstającymi w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin.».

Art. 57. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 60, poz. 310 i Nr 85, poz. 426) w art. 11:

1) w ust. 1 dodaje się pkt 8b w brzmieniu:
«8b) konfekcjonowania i obrotu środkami ochrony roślin»;

2) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

«6. Zasady udzielania koncesji, o których mowa w ust. 1 pkt 8b, określają przepisy o ochronie roślin uprawnych.»

Art. 58. W ustawie z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 253 i Nr 87, poz. 506 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425, Nr 107, poz. 464 i Nr 114, poz. 492) w art. 3 skreśla się pkt 3.”;

2) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:

„Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12—98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

A. Balazs

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 26 kwietnia 1999 r. (poz. 751)

USTAWA

z dnia 12 lipca 1995 r.

o ochronie roślin uprawnych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zagadnienia z zakresu:

- 1) ochrony roślin uprawnych przed organizmami szkodliwymi,
- 2) zapobiegania przenikaniu organizmów szkodliwych przez granicę państwową,
- 3) zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz skażeniu środowiska, które może powstać w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) organizmy szkodliwe — zwierzęta, rośliny, grzyby, bakterie, wirusy, wiroidy oraz inne mikroorganizmy, które mogą spowodować szkody w roślinach uprawnych, w tym leśnych, i produktach roślinnych,
- 2) świadectwo fitosanitarne — dokument dotyczący stanu zdrowotności roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, wystawiony przez urzędową organizację ochrony roślin państwa, z którego są one wywożone,
- 3) inne wymagania fitosanitarne — środki zapobiegawcze ograniczające potencjalną możliwość przy-

- wozu zainfekowanych organizmami szkodliwymi roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
- 4) rośliny — rośliny żywe lub ich części przeznaczone do uprawy i rozmnażania,
 - 5) produkty roślinne — nie przetworzony, nie wyjąłowany lub wysuszony albo rozdrobniony materiał pochodzenia roślinnego oraz części roślin nie przeznaczone do dalszej uprawy i rozmnażania,
 - 6) przedmioty — rzeczy nie będące roślinami i produktami roślinnymi, w których mogą występować organizmy szkodliwe,
 - 7) środki ochrony roślin — substancje lub mieszaniny substancji oraz żywe organizmy, przeznaczone do:
 - a) ochrony roślin uprawnych przed organizmami szkodliwymi,
 - b) niszczenia niepożądanych roślin,
 - c) regulowania wzrostu, rozwoju i innych procesów biologicznych w roślinach uprawnych, z wyjątkiem służących wyłącznie do nawożenia,
 - d) poprawy właściwości lub skuteczności substancji lub mieszanin substancji przeznaczonych dla celów, o których mowa w lit. a), b) i c),
 - 8) substancja biologicznie czynna — aktywna część środka ochrony roślin zwalczająca organizmy szkodliwe lub wywołująca działania wymienione w pkt 7 lit. b), c) i d),
 - 9) karencja — okres, który powinien upłynąć między ostatnim dopuszczalnym terminem stosowania środka ochrony roślin a zbiorem rośliny uprawnej,
 - 10) prewencja — okres, w ciągu którego ludzie i zwierzęta nie powinni stykać się z roślinami, na których stosowano środki ochrony roślin, oraz przebywać wśród roślin i w obiektach, w których stosowano te środki,
 - 11) kontrola fitosanitarna — czynności mające na celu stwierdzenie, czy rośliny, produkty roślinne, przedmioty i środki transportu służące do ich przywożenia, wywożenia i przewożenia oraz miejsca ich przechowywania i przeładunku nie zawierają organizmów szkodliwych,
 - 12) przywóz, wywóz i przewóz roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów — przywóz z zagranicy, wywóz za granicę i przewóz tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, niezależnie od sposobu przemieszczania ich przez granicę,
 - 13) partia roślin, produktów roślinnych i przedmiotów — ilość roślin, produktów roślinnych jednego gatunku lub przedmiotów pochodząca od jednego nadawcy, przewożona tym samym środkiem transportu do jednego odbiorcy,
 - 14) konfekcjonowanie środków ochrony roślin —opakowywanie ich z większych do mniejszych opakowań,
 - 15) posiadacze — osoby fizyczne i prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, które są posiadaczami gruntów, roślin uprawnych, produktów roślinnych i przedmiotów, z wyłączeniem gruntów leśnych,

16)¹ wojewódzki inspektor — organ Inspekcji Ochrony Roślin stopnia wojewódzkiego.

Rozdział 2

Ochrona roślin uprawnych przed organizmami szkodliwymi

Art. 3. 1. Organizmy szkodliwe, określone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa², podlegają obowiązkowi zwalczania.

2. W razie pojawienia się organizmów szkodliwych, o których mowa w ust. 1, posiadacze są obowiązani do:

- 1)³ zawiadomiania właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora lub organu jednostki samorządu terytorialnego o ich wystąpieniu albo podejrzeniu wystąpienia,
- 2) zwalczania ich na własny koszt oraz zapobiegania ich szerszeniu się, w szczególności przez:
 - a) nieuprawianie określonych gatunków lub odmian roślin uprawnych, zaniechanie ich obrotu bądź uzależnienie ich uprawy lub obrotu od spełnienia określonych warunków,
 - b) zniszczenie, przerobienie, oczyszczenie lub odkażenie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
 - c) oczyszczenie lub odkażenie przedmiotów, w których znajdują się lub mogą znajdować się organizmy szkodliwe,
 - d) odkażenie gleby i podłoży,
 - e) ograniczenie lub zaniechanie przywożenia i wywożenia roślin i produktów roślinnych albo uzależnienie ich przywożenia i wywożenia od spełnienia określonych warunków.

3. Szczegółowe obowiązki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wojewódzki inspektor określa w drodze decyzji.

4. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić na obszarze województwa lub jego części obowiązek zwalczania organizmów szkodliwych innych niż określone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa². Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 4. 1. W razie szczególnego zagrożenia roślin uprawnych przez organizmy szkodliwe, które mogą spowodować znaczne lub całkowite zniszczenie roślin, oraz w razie konieczności zastosowania zabiegów wynikających z zobowiązań międzynarodowych, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, nakazać zwalczanie organizmów szkodliwych przez posiadaczy

¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

² Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 17 i art. 94 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1122), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

³ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1.

lub wyznaczone jednostki organizacyjne, całkowicie lub częściowo na koszt Skarbu Państwa, a posiadacze są obowiązani umożliwić wykonanie tych zabiegów.

2. Posiadaczom, którzy stosując się do decyzji wojewódzkiego inspektora doznali szkody, przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa za rzeczywistą szkodę, w wysokości ustalonej w drodze decyzji przez ten organ.

Art. 5. 1.³ Organ jednostki samorządu terytorialnego, który otrzymał zawiadomienie o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmu szkodliwego, podlegającego zwalczaniu, przekazuje je niezwłocznie właściwemu miejscowo wojewódzkiemu inspektorowi, który prowadzi ewidencję występowania tych organizmów.

2. Wojewódzki inspektor sprawdza informacje zawarte w zawiadomieniu i w razie ich potwierdzenia ustala zasięg występowania organizmów szkodliwych, ilość lub wielkość partii porażonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz zawiadamia o tym ich posiadaczy.

Art. 6. Minister właściwy do spraw rolnictwa², w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska⁴, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania.

Rozdział 3

Przywóz, wywóz i przewóz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów

Art. 7. 1. Przywożone rośliny, produkty roślinne, przedmioty oraz środki ich transportu powinny być wolne od organizmów szkodliwych określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa², a ponadto powinny spełniać inne wymagania fitosanitarne.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przewożonych w nieszczelnych lub nie zaplombowanych opakowaniach oraz w razie przeładowywania ich na terenie kraju.

Art. 8. 1. Ze względów fitosanitarnych zabrania się przywozu określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa² roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz organizmów szkodliwych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa² może zezwolić na przywóz roślin, produktów roślinnych, przedmiotów oraz organizmów szkodliwych, których przywóz jest zabroniony, jeżeli są one przeznaczone dla celów naukowo-badawczych.

Art. 9. 1. Każda partia roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, przywożona, wywożona oraz przewożona, powinna być zaopatrzona w świadectwo fitosanitarne, chyba że przepisy państwa, do którego rośliny i produkty roślinne oraz przedmioty są wywożone,

świadectwa takiego nie wymagają.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przywożonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa²

3. Świadectwo fitosanitarne dla wywożonych roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów wystawiają właściwi terenowo wojewódzcy inspektorzy; odpowiedni w tej sprawie wniosek powinien być złożony co najmniej na pięć dni przed planowanym wywozem; w razie późniejszego złożenia wniosku, wojewódzki inspektor może odmówić wydania świadectwa fitosanitarnego.

4. Świadectwo fitosanitarne, o którym mowa w ust. 3, powinno być wystawione zgodnie z wymaganiami fitosanitarnymi określonymi w przepisach państwa, do którego rośliny i produkty roślinne oraz przedmioty są wywożone.

5. Wywożone rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty powinny być badane w miejscu ich pochodzenia; dopuszcza się badanie roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów poza miejscem ich pochodzenia, w razie gdy osoba dokonująca wywozu przedstawi wojewódzkiemu inspektorowi dowody wskazujące na miejsce ich pochodzenia.

Art. 10. 1. Granicznej kontroli fitosanitarnej podlegają przywożone i przewożone rośliny, produkty roślinne i przedmioty, wraz ze środkami ich transportu, chyba że są przewożone w szczelnych, zaplombowanych opakowaniach lub środkach transportu i nie będą przeładowywane na terenie kraju.

2. W razie konieczności przeładowywania przewożonych roślin i produktów roślinnych, przewoźnik jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić wojewódzkiego inspektora, na którego terenie działania ma nastąpić przeładunek.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa².

4. Graniczną kontrolę fitosanitarną przeprowadza się w określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa² miejscach odpraw celnych.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach graniczna kontrola fitosanitarna może być, za zgodą Głównego Inspektora, przeprowadzona w innych miejscach niż określone zgodnie z ust. 4.

Art. 11. 1. Graniczna kontrola fitosanitarna odbywa się równocześnie z odprawą celną; urzędy celne mogą dokonać odprawy celnej roślin, produktów roślinnych i przedmiotów lub przekazać je do odprawy celnej innym urządzeniom celnym, po uprzednim przeprowadzeniu granicznej kontroli fitosanitarnej.

2. Urzędy celne są obowiązane niezwłocznie zawiadomić właściwy organ przeprowadzający graniczną kontrolę fitosanitarną o przywozie roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów.

⁴ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 23 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 2.

3. Zainteresowani posiadacze obowiązani są do współdziałania z wojewódzkim inspektorem w zakresie wykonywania granicznej kontroli fitosanitarnej.

Art. 12. 1. W zależności od wyników granicznej kontroli fitosanitarnej, inspektor wojewódzki zezwala na przywóz lub przewóz albo zakazuje przywozu lub przewozu roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów lub na koszt posiadacza nakazuje:

- 1) zatrzymanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w celu przeprowadzenia obserwacji i badań wykluczających występowanie określonych organizmów szkodliwych lub
- 2) wysadzenie roślin przeznaczonych do sadzenia w miejscu uzgodnionym z posiadaczem, w celu prowadzenia obserwacji i badań wykluczających porażenie ich organizmami szkodliwymi, lub
- 3) odkażanie roślin, produktów roślinnych, przedmiotów, a także miejsc składowania i przeładunku, lub określa inny sposób postępowania w celu likwidacji organizmów szkodliwych, lub
- 4) zniszczenie roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów.

2. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, może być również zastosowane:

- 1) gdy stan zepsucia roślin i produktów roślinnych nie pozwala na przeprowadzenie kontroli fitosanitarnej lub
- 2) w razie ujawnienia organizmów szkodliwych, których przywóz nie jest zabroniony, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogą one spowodować znaczne szkody.

3. W razie stwierdzenia, że partia przywożonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów nie jest opatrzona w świadectwo fitosanitarne lub gdy świadectwo nie spełnia obowiązujących wymogów, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać przywozu roślin i produktów roślinnych oraz przedmiotów lub
- 2) na koszt posiadacza zatrzymać rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty w miejscu odprawy celnej w celu ustalenia, w drodze badań laboratoryjnych, stanu ich zdrowotności oraz wydania stosownego zaświadczenia.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1—3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa² w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska⁴ określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz organizmów szkodliwych, których przywóz jest zabroniony,
- 2) wzory świadectw fitosanitarnych i terminy ich wystawiania,
- 3) rośliny, produkty roślinne i przedmioty, które mogą być przywożone bez świadectwa fitosanitarnego i nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, o których mowa w art. 9 ust. 2,

4) inne wymagania fitosanitarne dla przywożonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz które z tych wymagań powinny być potwierdzone w świadectwie fitosanitarnym.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa² w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki⁵ oraz do spraw wewnętrznych⁶ określi, w drodze rozporządzenia, miejsca odpraw celnych, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną.

Rozdział 4

Obrót i stosowanie środków ochrony roślin

Art. 14. 1. Do obrotu i stosowania mogą być dopuszczone tylko te środki ochrony roślin, które przy prawidłowym stosowaniu, zgodnie z ich przeznaczeniem, nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska.

2. Dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa².

3. Materiał siewny zawierający środki ochrony roślin dopuszcza się do obrotu i stosowania tylko wtedy, jeżeli na te środki zostało wydane zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania.

Art. 15. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania składa jego producent.

2. Zezwolenie wydaje się po uzyskaniu pozytywnych wyników badań, stwierdzających, że środek ochrony roślin jest przydatny do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem, oraz pozytywnych opinii, że:

- 1) środek ochrony roślin, przy prawidłowym stosowaniu, nie wykazuje bezpośredniego lub pośredniego, szkodliwego działania dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska,
- 2) substancja biologicznie czynna jest odpowiedniej jakości.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy organizmów żywych.

4. Na potrzeby badań i opinii, o których mowa w ust. 2, producent środka ochrony roślin jest obowiązany dostarczyć szczegółową dokumentację tego środka.

5. Badania i opiniowanie, o których mowa w ust. 2, prowadzi się na koszt producenta środka.

6. W uzasadnionych wypadkach minister właściwy do spraw rolnictwa², w porozumieniu z ministrem wfa-

⁵ Stosownie do art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 497 i z 1997 r. Nr 156, poz. 775) oraz art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 4 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁶ Stosownie do art. 7 pkt 1 ustawy wymienionej w przypisie 5 jako pierwsza oraz art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 24 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 2.

ściwym do spraw finansów publicznych⁷, może wyrazić zgodę na finansowanie badań, o których mowa w ust. 2, na koszt Skarbu Państwa.

Art. 16. 1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania, z zastrzeżeniem ust. 2, powinno określać w szczególności:

- 1) nazwę środka ochrony roślin i jego producenta,
- 2) zawartość substancji biologicznie czynnych, z określeniem ich nazw chemicznych i zwyczajowych oraz ich producenta,
- 3) wymagania jakościowe środka ochrony roślin,
- 4) klasę toksyczności dla ludzi, pszczoł i ryb,
- 5) treść etykiety-instrukcji stosowania w języku polskim.

2. Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania organizmów żywych powinno określać w szczególności:

- 1) nazwę i charakterystykę organizmu żywego,
- 2) organizmy szkodliwe, przeciw którym organizm ten będzie stosowany,
- 3) treść etykiety-instrukcji stosowania w języku polskim.

Art. 17. 1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania wydaje się na okres 10 lat.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa², po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia⁸ oraz ministra właściwego do spraw środowiska⁴, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, może jednorazowo zezwolić na dopuszczenie do obrotu i stosowania, na określonych warunkach, określonego środka ochrony roślin i w określonej ilości, bez uprzedniego przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 15 ust. 2.

Art. 18. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania podlega cofnięciu w razie nieprzestrzegania zawartych w nim warunków, stwierdzenia nieprzydatności środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z jego przeznaczeniem lub ujawnienia nieznanych dotychczas okoliczności dotyczących szkodliwego działania środka ochrony roślin dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska.

Art. 19. Środki ochrony roślin, znajdujące się w obrocie w dniu upływu ważności zezwolenia na dopuszczenie ich do obrotu i stosowania, powinny być wycofane z obrotu.

Art. 20. 1. Środki ochrony roślin, z wyjątkiem organizmów żywych, dopuszczone do obrotu i stosowania zalicza się, według zasad określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa², do następujących klas toksyczności:

- 1) dla ludzi:
 - a) I — bardzo toksyczne,
 - b) II — toksyczne,
 - c) III — szkodliwe,
 - d) IV — mało szkodliwe,
- 2) dla pszczoł i ryb:
 - a) I — toksyczne,
 - b) II — szkodliwe,
 - c) III — mało szkodliwe,
 - d) IV — praktycznie nieszkodliwe.

2. Zaliczanie do klas toksyczności dla pszczoł nie dotyczy środków ochrony roślin, których zakres i sposób stosowania wyklucza możliwość styczności środka z pszczołami.

Art. 21. 1. W obrocie mogą znajdować się środki ochrony roślin wyłącznie w oryginalnych, szczelnie zamkniętych opakowaniach.

2. Na każdym opakowaniu środka ochrony roślin należy zamieścić etykietę-instrukcję stosowania wykonaną czytelnym i trwałym pismem oraz datę produkcji i okres ważności środka ochrony roślin.

3. Termin ważności środka ochrony roślin może być, na wniosek jego posiadacza, przedłużony przez jednostkę organizacyjną upoważnioną przez ministra właściwego do spraw rolnictwa², po przeprowadzeniu badań stwierdzających przydatność danego środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem; koszty badania ponosi zainteresowany posiadacz.

4. Na opakowaniach wprowadzonego do obrotu materiału siewnego zawierającego środek ochrony roślin powinna być zamieszczona nazwa tego środka, nazwa jego substancji biologicznie czynnej i jego klasa toksyczności dla ludzi oraz data zaprawienia nasion.

Art. 22. 1. Z zagranicy mogą być sprowadzane tylko środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania, których okres ważności w dniu przywozu wynosi co najmniej 18 miesięcy, w szczelnych opakowaniach i z etykietami-instrukcjami stosowania w języku polskim, spełniającymi wymagania określone w art. 21 ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do próbek środków ochrony roślin przeznaczonych do celów naukowo-badawczych.

Art. 23. 1. Prowadzenie konfekcjonowania i obrotu środkami ochrony roślin wymaga uzyskania koncesji.

2. Konfekcjonowanie środków ochrony roślin może odbywać się tylko za zgodą producenta środka i po uzgodnieniu z nim rodzaju opakowań.

3. Czynności związane z konfekcjonowaniem i obrotem środkami ochrony roślin mogą wykonywać wyłącznie osoby przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora i posiadające świadectwo ukończenia szkolenia.

⁷ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 3 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁸ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 28 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 2.

4.⁹ Udzielanie, odmowa udzielenia lub cofnięcie koncesji należy do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

5. Koncesja na obrót środkami ochrony roślin lub ich konfekcjonowanie podlega cofnięciu w razie nieprzestrzegania zawartych w niej warunków lub przepisów dotyczących obrotu i konfekcjonowania tych środków.

Art. 24. 1. Wniosek o udzielenie koncesji na prowadzenie konfekcjonowania i obrotu środkami ochrony roślin powinien:

- 1)⁹ określać przedsiębiorcę i jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
- 2) wskazywać miejsca prowadzenia konfekcjonowania i obrotu oraz pomieszczenia, w których mają być przechowywane środki ochrony roślin.

2. Do wniosku powinno być dołączone świadectwo ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 3.

3.⁹ W wypadku gdy konfekcjonowanie i obrót środkami ochrony roślin ma być prowadzone na terenie województwa, które nie jest właściwe ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, do wniosku powinna być dołączona pozytywna opinia wojewódzkiego inspektora z tego województwa.

Art. 25. Wojewódzki inspektor odmówi udzielenia koncesji, jeżeli:

- 1) wnioskodawca nie przedstawi świadectwa, o którym mowa w art. 23 ust. 3, oraz pozytywnej opinii, o której mowa w art. 24 ust. 3,
- 2) pomieszczenia, w których mają być konfekcjonowane i przechowywane środki ochrony roślin, nie spełniają wymagań zawartych w przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy magazynowaniu środków ochrony roślin.

Art. 26. 1. Osoby stosujące środki ochrony roślin oraz nabywające środki ochrony roślin zaliczone do I i II klasy toksyczności dla ludzi powinny być przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora i posiadać świadectwo ukończenia szkolenia.

2. Osoby prowadzące obrót środkami ochrony roślin są obowiązane prowadzić ewidencję nabywców środków ochrony roślin zaliczonych do I i II klasy toksyczności dla ludzi.

Art. 27. 1. Zabrania się:

- 1) sprzedaży środków ochrony roślin:
 - a) zaliczonych do I i II klasy toksyczności dla ludzi, osobom nie posiadającym świadectwa ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1,
 - b) po upływie ich terminu ważności,
 - c) w opakowaniach zastępczych,

⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 81 pkt 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który wszedł w życie z dniem 22 października 1997 r.

d) przy zastosowaniu automatów lub samoobsługi, w handlu okrężnym oraz osobom nietrzeźwym lub niepełnoletnim,

- 2) podawania informacji, które mogą wskazywać, że określony środek ochrony roślin można stosować także na inne rośliny, w większych dawkach, w wyższych stężeniach, w innych terminach lub z zastosowaniem krótszych okresów karencji i prewencji, niż to zostało podane w etykiecie-instrukcji stosowania.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy wyników prac naukowo-badawczych publikowanych w wydawnictwach naukowych.

Art. 28. W sprawach koncesjonowania obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin nie uregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o działalności gospodarczej.

Art. 29. 1. Środki ochrony roślin można stosować wyłącznie do celów określonych w etykiecie-instrukcji stosowania i ściśle według podanych w niej zaleceń w taki sposób, aby nie dopuścić do zagrożenia zdrowia ludzi, zwierząt i skażenia środowiska oraz uwzględniając w pierwszej kolejności biologiczne, hodowlane i agrotechniczne metody ochrony roślin, które pozwalają ograniczyć stosowanie chemicznych środków ochrony roślin do niezbędnego minimum.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy prac naukowo-badawczych i doświadczeń wdrożeniowych.

Art. 30. 1. Na roślinach uprawianych w strefach ochronnych źródeł, ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk i otulin parków narodowych można stosować tylko określone środki ochrony roślin.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa² ogłasza corocznie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej¹⁰ wykaz środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, z określeniem ich producenta, klasy toksyczności dla ludzi oraz terminu ważności zezwolenia, w tym również dopuszczonych do stosowania w strefach ochronnych źródeł i ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk i otulin parków narodowych.

3. Materiał siewny, zawierający środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa², może być stosowany tylko do siewu lub sadzenia.

Art. 31. Posiadacze są obowiązani do przestrzegania okresów karencji i prewencji przy stosowaniu środków ochrony roślin.

Art. 32. Posiadacze są obowiązani do prowadzenia ewidencji wykonywanych zabiegów środkami ochrony roślin I i II klasy toksyczności, która powinna obejmować

¹⁰ Zgodnie z art. 95 ustawy wymienionej w przypisie 2 — ilekroć przepisy nakładają na naczelny lub centralny organ administracji rządowej obowiązek ogłoszenia aktu prawnego w wydawnictwie promulgacyjnym innym niż Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, akt taki podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

wać terminy ich wykonywania oraz nazwy zastosowanych środków ochrony roślin i ich dawki; ewidencja powinna być przechowywana przez okres jednego cyklu produkcyjnego.

Art. 33. W razie stwierdzenia, że środek ochrony roślin nie jest dopuszczony do obrotu i stosowania, jest sfałszowany lub z innej przyczyny nie odpowiada ustalonym wymaganiom jakościowym, wojewódzki inspektor nakazuje jego wycofanie z obrotu i stosowania.

Art. 34.¹¹ W razie zagrożenia zdrowia ludzi, zwierząt lub skażenia środowiska, wojewoda po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w drodze rozporządzenia, może:

- 1) zakazać, ograniczyć lub uzależnić stosowanie środków ochrony roślin od spełnienia określonych warunków,
- 2) zakazać uprawy niektórych roślin na gruntach, na których zastosowano określone środki ochrony roślin.

Art. 35. 1. Środki ochrony roślin należy stosować tylko sprzętem sprawnym technicznie, który użyty zgodnie z przeznaczeniem zapewni skuteczne zwalczanie organizmów szkodliwych i nie spowoduje szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz środowisko.

2. Zabiegi w zakresie stosowania środków ochrony roślin w produkcji towarowej mogą być wykonywane tylko przez osoby przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora i posiadające świadectwo ukończenia szkolenia.

Art. 36. 1. Sprzęt, o którym mowa w art. 35, powinien być badany przez wyspecjalizowane jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa² określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania badań sprzętu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 37. 1. Środki ochrony roślin na terenie otwartym stosuje się:

- 1) sprzętem naziemnym, jeżeli:
 - a) prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s,
 - b) miejsce stosowania środka ochrony roślin jest oddalone co najmniej 5 m od dróg publicznych i co najmniej 20 m od budynków mieszkalnych i zabudowań inwentarskich, pasiek, upraw zielarskich, ogrodów działkowych, rezerwatów przyrody, wód powierzchniowych oraz od granicy wewnętrznego terenu ochrony strefy pośredniej źródeł i ujęć wody, przy kierunku wiatru w stronę tych obiektów,
- 2) sprzętem agrolotniczym, jeżeli:
 - a) wyposażony jest on w specjalne do tego celu urządzenia oraz gdy do środka ochrony roślin zostanie dodana substancja obciążająca,

- b) prędkość wiatru wynosi od 0,5 do 3 m/s, a wilgotność względna powietrza nie jest mniejsza niż 60%,
- c) powierzchnia upraw, na której stosuje się środki ochrony roślin, wynosi co najmniej 30 ha i jest oddalona od obiektów, o których mowa w pkt 1 lit. b), co najmniej 500 m, przy kierunku wiatru w stronę tych obiektów.

2. Uprawy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. c), na które został zniesiony środek ochrony roślin lub istnieje podejrzenie o takie zniesienie, powinny być objęte właściwą karencją.

3. Zastrzeżenie określone w ust. 1 pkt 1 lit. b) nie dotyczy dróg publicznych zaliczonych do kategorii dróg gminnych.

4. Zabrania się:

- 1) stosowania sprzętem agrolotniczym środków ochrony roślin zaliczonych do klasy I i II toksyczności dla ludzi oraz środków chwastobójczych i desykantów,
- 2) zakładania w odległości mniejszej niż 20 m od obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b), upraw wymagających intensywnego stosowania środków ochrony roślin,
- 3) stosowania środków ochrony roślin niezgodnie z okresami prewencji dla pszczół.

Art. 38. Minister właściwy do spraw rolnictwa², w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw zdrowia⁸ oraz do spraw środowiska⁴, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wydawania zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, a w szczególności:

- 1) wymagania, jakim powinny odpowiadać wnioski o wydanie zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, oraz tryb wydawania tych zezwoleń,
- 2) zakres szczegółowej dokumentacji środków ochrony roślin, niezbędnej do przeprowadzenia badań i wydania opinii w sprawie przydatności środka ochrony roślin do zwalczania organizmów szkodliwych, bezpieczeństwa środka dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska,
- 3) zakres badań mających na celu sprawdzenie przydatności środka ochrony roślin do zwalczania organizmów szkodliwych i jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia tych badań,
- 4) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania opinii w sprawie bezpieczeństwa środka dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska i jakości substancji biologicznie czynnej,
- 5) zasady zaliczania środków ochrony roślin do klas toksyczności dla ludzi, pszczół i ryb oraz jednostki organizacyjne właściwe do klasyfikacji tych środków,
- 6) wymagania dotyczące treści etykiet-instrukcji stosowania środków ochrony roślin,
- 7) substancje biologicznie czynne, które stanowią szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska.

¹¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Rozdział 5

Inspekcja Ochrony Roślin¹²

Art. 39. 1.¹³ Tworzy się Inspekcję Ochrony Roślin, zwaną dalej „Inspekcją”, właściwą w sprawach nadzoru nad ochroną roślin uprawnych.

2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa²

3. Inspekcja jest finansowana na zasadach określonych w prawie budżetowym dla państwowych jednostek budżetowych.

Art. 40. Do zadań Inspekcji należy nadzór nad ochroną roślin uprawnych, a w szczególności:

- 1) kontrola roślin lub powierzchni pod ich uprawą oraz składowanych roślin i produktów roślinnych w celu stwierdzenia występowania i rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych,
- 2) wydawanie świadectw zdrowotności,
- 3) ocena stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe,
- 4) pobieranie próbek oraz badanie roślin, produktów roślinnych, gleby i podłoża na obecność organizmów szkodliwych,
- 5) ewidencja występowania lub podejrzenia o występowanie organizmów szkodliwych podlegających zwalczaniu oraz ustalanie obszaru gruntów opianowanych przez te organizmy,
- 6) ustalanie i doskonalenie metod oraz terminów zwalczania organizmów szkodliwych, a także zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się,
- 7) kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych, przedmiotów oraz środków transportu na przejściach granicznych i na terenie kraju,
- 8) wystawianie świadectw fitosanitarnych,
- 9) zawiadamianie organizacji ochrony roślin kraju eksportującego o zatrzymaniu lub zniszczeniu porażonych roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów,
- 10) kontrola zabiegów oczyszczania, odkażania, prerozu i odkażania obiektów, przedmiotów, środków transportu i gleby,
- 11) wydawanie koncesji na konfekcjonowanie i obrót środkami ochrony roślin,
- 12) nadzór nad obrotem, magazynowaniem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz przestrzeganiem okresów karencji i prewencji,
- 13) nadzór nad stanem technicznym sprzętu do wykonywania zabiegów ochrony roślin,
- 14) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń,
- 15) wydawanie decyzji i tytułów egzekucyjnych,

¹² W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹³ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1.

16) podejmowanie innych działań przewidzianych przepisami niniejszej ustawy.

Art. 41.¹⁴ 1. Zadania Inspekcji określone w art. 40 wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Ochrony Roślin, zwany dalej „Głównym Inspektorem”,
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony roślin, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony roślin, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

2. Wojewódzki inspektor wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji określone w ustawie i przepisach odrębnych.

Art. 42. 1.¹⁵ Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2.¹⁵ Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa², na wniosek Głównego Inspektora.

4.¹⁶ Główny Inspektor wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin.

5.¹⁷ Organizację Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 43. 1. Wojewódzki inspektor działa na terenie województwa.

2.¹⁸ Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem.

3.¹⁸ Wojewódzki inspektor wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin.

4.¹⁸ Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora.

5.¹⁹ Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin.

¹⁴ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁵ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 7 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁶ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 7 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁷ Dodany przez art. 107 pkt 7 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁸ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 8 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁹ Dodany przez art. 107 pkt 8 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 43a.²⁰ 1. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, może tworzyć zamiejscowe delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego inspektora, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.

2. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora lub za jego zgodą, może powierzyć, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego inspektora, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, organom powiatów położonych na terenie województwa.

Art. 43b.²⁰ Wojewódzki inspektor może upoważnić pracowników wojewódzkiego inspektoratu oraz pracowników delegatur do wykonywania kontroli fitosanitarnej i wydawania w jego imieniu decyzji administracyjnych.

Art. 44. 1.²¹ W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia — Główny Inspektor.

2. Do obowiązków wynikających z decyzji organów Inspekcji stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Organy Inspekcji używają pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła.

Art. 45. (skreślony).²²

Art. 46. Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji uprawnieni są do:

- 1) wstępu na grunty, w tym leśne, i do obiektów, w których są lub były uprawiane lub przechowywane rośliny, produkty roślinne i środki ochrony roślin, oraz do środków transportu służących do przewożenia roślin i produktów roślinnych, a także do bezpłatnego pobierania za pokwitowaniem próbek roślin, produktów roślinnych, gleby, podłoży i środków ochrony roślin, w ilościach niezbędnych do wykonywania badań,
- 2) wstępu na teren morskich i rzecznych portów, przystani, a także lotnisk, stacji kolejowych, urzędów pocztowych, lądowych przejść granicznych,
- 3) kontroli dokumentów i żądania wyjaśnień dotyczących stanu fitosanitarnego roślin, uprawy, przewożenia, przechowywania i obrotu roślinami uprawnymi, zwalczania organizmów szkodliwych oraz obrotu i stosowania środków ochrony roślin.

Art. 47. Pracownicy Inspekcji podczas wykonywania czynności służbowych w miejscach odpraw celnych są obowiązani do noszenia munduru i odznaki Inspekcji.

Art. 48. (skreślony).²³

Art. 49.²⁴ Wojewódzcy inspektorzy przy wykonywaniu swoich zadań są obowiązani współpracować z właściwymi organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 49a.²⁵ 1. Główny Inspektor ustala ogólne kierunki działania organów Inspekcji lub — w przypadku zaistnienia nadzwyczajnego zagrożenia fitosanitarnego — szczegółowe zasady postępowania wojewódzkich inspektorów, a także zasady ich współdziałania z innymi organami administracji publicznej.

2. Rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz na rok rozpatrują informacje właściwego wojewódzkiego inspektora o działalności Inspekcji na obszarze powiatu lub województwa. Na żądanie właściwej rady gminy, rady powiatu lub sejmiku województwa informację taką właściwy wojewódzki inspektor jest obowiązany składać w każdym czasie.

3. W związku z przedłożoną informacją, o której mowa w ust. 2, radzie powiatu służy prawo do określania, w drodze uchwały, kierunków działania właściwego organu Inspekcji w celu zapewnienia na danym obszarze należytej ochrony roślin.

4. W przypadkach bezpośrednich zagrożeń fitosanitarnych starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta mogą wydać właściwemu organowi Inspekcji polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.

5. Uchwała podjęta na podstawie ust. 3 lub polecenie wydane na podstawie ust. 4 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez organy Inspekcji, lecz powinny ustalać przedmiot działania lub wskazywać stan niezgodny z prawem, o którego usunięcie chodzi.

6. Organ jednostki samorządu terytorialnego niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora o podjęciu uchwały lub wydaniu polecenia, o których mowa w ust. 3—5.

Art. 49b.²⁵ 1. Starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść polecenia wydanego na podstawie art. 49a ust. 4.

2. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.

3. Polecenie podlega niezwłocznemu wykonaniu. Wojewódzki inspektor natychmiast przedkłada sprawę Głównemu Inspektorowi, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia albo jeżeli polecenie narusza prawo.

4. Polecenie naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia rozstrzyga wojewoda.

²⁰ Dodany przez art. 107 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²² Przez art. 107 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²³ Przez art. 107 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁴ W brzmieniu ustalonym przez art. 107 pkt 13 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁵ Dodany przez art. 107 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Rozdział 6

Odpowiedzialność karna**Art. 50.** 1. Kto:

- 1) ¹ uniemożliwia lub utrudnia Inspekcji Ochrony Roślin wykonywanie czynności urzędowych,
- 2) ¹ wbrew obowiązkowi nie zawiadamia miejscowo właściwego organu Inspekcji Ochrony Roślin lub organu gminy o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia określonych organizmów szkodliwych (art. 3 ust. 2 pkt 1),
- 3) przywozi z zagranicy zabronione rośliny, produkty roślinne, przedmioty lub organizmy szkodliwe (art. 8 ust. 1),
- 4) ¹ przeładowuje na terenie kraju przewożone rośliny i produkty roślinne, nie zawiadamiając o tym organu Inspekcji Ochrony Roślin stopnia wojewódzkiego (art. 10 ust. 2),
- 5) bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom wprowadza do obrotu lub stosuje środki ochrony roślin (art. 14 ust. 2),
- 6) wprowadza do obrotu materiał siewny zawierający środki ochrony roślin nie dopuszczone do obrotu i stosowania (art. 14 ust. 3),
- 7) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny w opakowaniach nie odpowiadających warunkom, o których mowa w art. 21 ust. 4,
- 8) bez wymaganej koncesji lub wbrew jej warunkom prowadzi obrót lub konfekcjonowanie środków ochrony roślin (art. 23 ust. 1),
- 9) wbrew obowiązkowi nie prowadzi ewidencji nabywców środków ochrony roślin, zaliczonych do I i II klasy toksyczności dla ludzi (art. 26 ust. 2),
- 10) podaje informacje o środkach ochrony roślin w formie mogącej wprowadzić w błąd co do właściwości tych środków lub sposobu ich stosowania (art. 27 ust. 1 pkt 2),
- 11) stosuje środki ochrony roślin w sposób niezgodny z etykietą-instrukcją stosowania lub z obowiązującymi zasadami ich stosowania (art. 29 oraz art. 37),
- 12) stosuje na roślinach uprawianych w strefach ochronnych źródeł, ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych niedozwolone środki ochrony roślin (art. 30 ust. 1 i 2),
- 13) stosuje materiał siewny zawierający środki ochrony roślin do innych celów niż siew lub sadzenie (art. 30 ust. 3),
- 14) stosując środki ochrony roślin nie przestrzega okresów karencji lub prewencji (art. 31),
- 15) nie prowadzi ewidencji wykonywanych zabiegów zwalczania organizmów szkodliwych (art. 32),
- 16) stosuje środki ochrony roślin lub uprawia rośliny wbrew zakazom, ograniczeniom lub warunkom określonym przez wojewodę (art. 34),
- 17) stosuje środki ochrony roślin sprzętem niesprawnym technicznie (art. 35 ust. 1) i uchyla się od obowiązku przeprowadzania technicznego badania tego sprzętu (art. 36)

— podlega karze aresztu albo grzywny.

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 pkt 3, 4, 5, 7 lub 8 — można orzec przepadek rzeczy stanowiącej przedmiot wykroczenia choćby nie stanowiła własności sprawcy.

3. W wypadkach określonych w ust. 1 i 2 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51. 1. Do obowiązków w zakresie zwalczania organizmów szkodliwych, które wynikają z decyzji administracyjnych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Termin ważności zezwoleń stałych na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu, wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów — wynosi 10 lat, licząc od dnia wydania zezwolenia, natomiast zezwoleń tymczasowych — 3 lata od dnia wydania zezwolenia.

3. Środki ochrony roślin, o których mowa w ust. 2, należy zaliczyć do odpowiednich klas toksyczności, zgodnie z art. 20, w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 52.²⁶ Przedsiębiorcy, prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy konfekcjonowanie i obrót środkami ochrony roślin, tracą prawo do dalszego prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie jednego roku nie wystąpią do właściwego wojewódzkiego inspektora o udzielenie wymaganych koncesji.

Art. 53. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych do tego dnia decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 54. 1. Wojewódzcy inspektorzy wstępują, z dniem wejścia w życie ustawy, w stosunki prawne odpowiednich wojewódzkich stacji kwarantanny i ochrony roślin.

2. Mienie stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie wojewódzkich stacji kwarantanny i ochrony roślin, przechodzi z tym dniem w zarząd wojewódzkich inspektoratów.

3. Nabycie zarządu mienia określonego w ust. 1 stwierdzają, w drodze decyzji, *rejonowe organy rządowej administracji ogólnej*.²⁷

²⁶ W brzmieniu ustalonym przez art. 81 pkt 1 ustawy wymienionej w przypisie 9.

²⁷ Rejonowe organy rządowej administracji ogólnej przestały istnieć; zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872), z dniem 31 grudnia 1998 r. wygasły akty powołania kierowników urzędów rejonowych wykonujących określone w ustawach szczególnych zadania i kompetencje rządowej administracji ogólnej. Z dniem 1 stycznia 1999 r. zadania z zakresu administracji rządowej w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa wykonuje starosta zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 1999 r. Nr 49, poz. 484).

4. Do zarządu, o którym mowa w ust. 1 i 2,²⁸ stosuje się *przepisy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości*.²⁹

Art. 55. Pracownicy dotychczasowych wojewódzkich stacji kwarantanny i ochrony roślin oraz inspektoratu kwarantanny roślin stają się pracownikami Inspekcji.

²⁸ Zgodnie z art. 199 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (wymienionej w przypisie 27 jako druga), zarząd nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, sprawowany w dniu wejścia w życie cytowanej wyżej ustawy przez jednostki organizacyjne, przekształcony został z tym dniem w trwały zarząd tych nieruchomości.

²⁹ Obecnie: przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (wymienionej w przypisie 27 jako druga) stosownie do art. 240 ust. 1 tej ustawy.

Art. 56. (pominięty).³⁰

Art. 57. (pominięty).³⁰

Art. 58. (pominięty).³⁰

Art. 59. Traci moc ustawa z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198).

Art. 60. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 23 ust. 1, art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 1 pkt 1 lit. a), które wchodzi w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia, i art. 36, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.³¹

³⁰ Zamieszczony w obwieszczeniu.

³¹ Ustawa została ogłoszona dnia 8 sierpnia 1995 r.